

**Ταράξτε τα
“λιμνάζοντα ύδατα”
ενός θεσμού**

Συνάδελφοι,

Θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας τις απόψεις μου για ένα ζήτημα που με απασχολεί πολλά χρόνια τώρα, **ο θεσμός του αιρετού εκπροσώπου στο Δ.Σ. της Τράπεζας, που συνιστά αναντίρροπα μία κατάκτηση του συνδικαλιστικού κινήματος** και την οποία πρέπει να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού. Αυτό που με προβλημάτισε περισσότερο από όλα είναι πως ένα επίτευγμα του συνδικαλισμού έχει τύχει σταδιακής μικρής μεν αλλά σταθερής απαξίωσης από τους συναδέλφους και κυρίως από όσους εργάζονται στο κλεινόν άστυ και είναι εγγύτερα στα κέντρα όπου λαμβάνονται οι μεγάλες αποφάσεις.

Συνάδελφοι,

Η πορεία μου στο συνδικαλιστικό χώρο ξεκίνησε από την περίοδο των γυμνασιακών χρόνων ως μέλος αρχικά του δεκαπενταμελούς και αργότερα ως Πρόεδρος του. Συνεχίστηκε στον φοιτητικό χώρο, στον πρώτο εργασιακό μου χώρο ως ωρομίσθιος στα ΤΕΙ και ακολούθως στην First National Bank of Chicago.

Στην Τράπεζα αυτή συνέβαλα, όσο ήταν δυνατόν, στη συνδικαλιστική προσπάθεια που κατέβαλλε ο τότε Συλλόγος Υπαλλήλων, ως απλό μέλος του Συλλόγου, για την επαγγελματική αποκατάσταση των εργαζομένων, καθώς και την αξιοποίησή τους σε ανάλογες θέσεις.

Αφού έκλεισε η Chicago τα υποκαταστήματά της στην Ελλάδα, μια μερίδα των συναδέλφων που εργάζονταν σε αυτά απορροφήθηκε στην Εμπορική Τράπεζα βάσει του Νόμου του 1985 που ψηφίστηκε επί υπουργείας Ευάγγελου Γιαννόπουλου.

Στην Εμπορική δραστηριοποιούμαι, σχεδόν από της εντάξεώς μου στους κόλπους της, στον Επιστημονικό Σύλλογο, όπου έχει διαφανεί το αποδεικνύουν δε τα 25 χρόνια πορείας μου στην Τράπεζα και το Σύλλογο ότι είμαι ένα έντονα πολιτικοποιημένο και όχι κομματικοποιημένο άτομο.

Πρεσβεύω την άποψη πως οι παρατάξεις είναι ένα όχημα ταχύτερης και πιο προσήκουσας υλοποίησης των συνδικαλιστικών μας διεκδικήσεων και επ' ουδενί αρένα κομματικών αντιπαραθέσεων.

Αλλωστε η ζωή είναι εκείνη που μας επαληθεύει ή διαψεύδει και πιστεύω πως ένα από τα πολλά επιβεβαιωτικά στην πράξη παραδείγματα των λεγομένων μου είναι πως είμαι Πρόεδρος ενός Συλλόγου, στον οποίο οι άμεσοι συνεργάτες μου, ήτοι ο Αντιπρόεδρος και ο Γενικός Γραμματέας κινούνται σε τελείως διαφορετικούς πολιτικούς χώρους.

Συνάδελφοι,

Ας έρθουμε στο δια ταύτα, στο θεσμό δηλαδή του αιρετού εκπροσώπου στο Δ.Σ. της Τράπεζας, στον οποίο ακράδαντα θεωρώ πως πρέπει να αποδοθεί η σημασία που του πρέπει από όλους εμάς, από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη και από τον νεοπροσλαμβανόμενο συνάδελφο μέχρι τον Γενικό Διευθυντή.

Συγκεκριμένα μου προτάθηκε από την παράταξη της ΔΑΚΕ πριν από τέσσερα χρόνια να θέσω υποψηφιότητα για την εκλογή μου στην ως άνω θέση, με την στήριξή της, αλλά δεν τό δέχθηκα...ίσως έκανα λάθος, ίσως πάλι δεν είχε έρθει το πλήρωμα του χρόνου για να προβώ στη συμμετοχή στη διαδικασία αυτή.

Φέτος μου ζητήθηκε να διεκδικήσω τη θέση αυτή ως κοινός υποψήφιος στην παράταξη της ΔΑΚΕ. Η πρόταση όμως αυτή δεν έγινε αποδεκτή από μία μερίδα της ΔΑΚΕ, η οποία και επέλεξε να διαχωρίσει τη θέση της, κατεβαίνοντας στις εκλογές με διαφορετικό ψηφοδέλτιο. Τότε μου προτάθηκε από τους κ. Κούνιδα και Καλλίρη να είμαι υποψήφιος στο ψηφοδέλτιο της ΔΑΚΕ και να διεκδικήσω την εκλογή μου ως εκπρόσωπος των εργαζομένων στο Δ.Σ. της Τράπεζας.

Δέχθηκα την πρόταση αυτή, όπως και την αρχική, υπό τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις.

Καταρχήν το διόλου ευκαταφρόνητο ποσό των 48.000 € για ορισμένους, για άλλους 25.000 € ή 35.000 € τη διετία (2.000 € ανά συνεδρίαση) που λαμβάνει ο εκπρόσωπος που συμμετέχει στο Δ.Σ. της Τράπεζας, σε περίπτωση που εκλεγώ, θα το θέσω υπό τη διαχείριση της παράταξης που με φιλοξενεί με την ευχή να διατεθεί για κοινωνικούς σκοπούς υπέρ των συναδέλφων στην Εμπορική. Η απόφασή μου αυτή εδράζεται στη σκέψη πως δε θέλω αφενός να εμπλακεί το όνομά μου με το ως άνω χρηματικό ποσό αφετέρου πιστεύω πως τα χρήματα αυτά ανήκουν σε όλους τους συναδέλφους και όχι σε μεμονωμένους συναδέλφους ή παρατάξεις, που έχοντας δυναμική της τάξης του 20% ή 30% εκπροσωπούν το 50% των εργαζομένων και εισπράττουν τα οφέλη.

Ο δεύτερος και σημαντικότερος λόγος κινητήριος δύναμη για να θέσω υποψηφιότητα για να εκλεγώ αιρετός εκπρόσωπος στο Δ.Σ. της Τράπεζας είναι η έλλειψη ενημέρωσης των συναδέλφων εργαζομένων τα τελευταία δέκα χρόνια και ιδιαίτερα από τους συναδέλφους της ΔΑΚΕ που συμμετέχουν στο Δ.Σ. της Τράπεζας. Στο σημείο αυτό βέβαια χρήζει επισήμανσης το ότι ορισμένα θέματα υψίστης σημασίας, όπως η χάραξη στρατηγικής της Τράπεζας, δε μπορούν να γνωστοποιούνται ανοικτά, καθώς τότε ελλοχεύει ο κίνδυνος εκμετάλλευσής τους από τους ανταγωνιστές. Άλλα όμως ζητήματα συνδικαλιστικής φύσεως καθώς και οι θέσεις μας για την πορεία της Τράπεζας και επιμέρους εργασιακά θέματα επιβάλλεται να τίθενται υπόψη όλων. Και ρωτώ ευθέως: **Γιατί όλη αυτή η κρυψίνοια κ. Μπρατσιάκο; Υπάρχουν πράγματα, τα οποία δεν πρέπει να γνωρίζουμε κα Χαλκίδη;**

Συνάδελφοι,

Εμείς, κάποιοι συνάδελφοι που διακατεχόμαστε από τις ίδιες ανησυχίες, κάνουμε την **υπέρβαση** και ζητάμε και από εσάς να κάνετε το ίδιο, στηρίζοντας την προσπάθειά μας αυτή, αν μοιράζεστε τους ίδιους προβληματισμούς με εμάς και υιοθετείτε τις απόψεις μας για αλλαγή, ακόμη και αν προέρχετε από διαφορετικούς πολιτικούς χώρους.

Γιατί το συμφέρον του εργαζόμενου δεν γνωρίζει ούτε αναγνωρίζει παρατάξεις.

Πιστεύουμε ότι αξίζει να μάς εμπιστευθείτε και να αφήσουμε πίσω μας τα δέκα χρόνια που πέρασαν, να μη διακωνίσουμε τα κακώς κείμενα και να κοιτάξουμε μπροστά! Δεν κρατάμε καμία κακία στους συναδέλφους κ. Μπρατσιάκο και κα. Χαλκίδη. Έτσι βρήκαν το σύστημα, έτσι το «περπάτησαν». Ίσως και εκείνοι να θέλησαν κάποια στιγμή να κάνουν την υπέρβαση, αλλά να μην μπόρεσαν να την υλοποιήσουν, για κάποιους υποκειμενικούς ή αντικειμενικούς λόγους, δεν έχει τόση σημασία σήμερα.

Συνάδελφοι,

Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που διαθέσατε χρόνο για να διαβάσετε τις θέσεις, σκέψεις και πεποιθήσεις μας και ευελπιστώ να εκτιμηθούν ανάλογα. Αν θεωρείτε πως μοιραζόμαστε τις ίδιες απόψεις και ιδέες, ζητάμε τη βοήθειά σας να τις υλοποιήσουμε.

**Με αγωνιστικούς
Χαιρετισμούς**

Σαλεμής Παναγιώτης

**γιατί θέλουμε
ένα θεσμό
χωρίς
εξαρτήσεις**